

Zannederiz ki, şiir öteden beri bazı kayıtlarla beraber; "vezinli, kafiyele söz" diye tarif olunur. Bu tarifin sebebi; tabiatın manzum sözü, mensur sze ve kafiyele nazmı kafiyesiz nazma tercih etmek istidadında bulunmasından ileri gelmiştir. Yoksa, şiirin mutlaka kafiyele ve vezinli olması için gerçek bir sebep yoktur.

Manzum sze rfte şiir diyoruz. Çünkü bu isme en çok layık görülecek çekici sözler nazım arasında bulunabilir.

Biz genel olarak belığ sözlere edebiyat demekle beraber, bunların en çok belığ olanlarına şiir diyoruz. Manzum veya mensur olmasını kastetmiyoruz. Bununla beraber şiir denilebilecek bir sözün mensur olmasına nispetle, manzum olmasından daha çok zevk duyduğumuzu itiraf eyliyoruz.

Biz şiiri nazım ve nesre umumileştiriyoruz. Onlar nazma tahsis ediyorlar. Bu tahsis yayılmış. Şiir denildiği zaman, vezinli ve kafiyele söz hatıra geliyor. Halbuki, yle vezinli kafiyele sözler var ki; şiir olmak şöyle dursun, bayağı edebiyattan bile sayılamaz. Bilakis, yle mensur sözler de var ki, nice manzumeden üstün bulunuyor.

Tabiatın bu konudaki temayüllerine dikkat etmek kafidir. Dünyada şiirsiz adam olamaz. Şiir mit gibidir. Şu kadar var ki, herkesin şiiri kendi zevkine göre olur. [Vezin, kafiye](#) yokken de şiir vardı. Hiç nutuk (söz) olur da şiir olmaz mı? Bu halde, şiirin nazma tahsisinin yeni çıktığı anlaşılmaz mı?

Bizim tarif etmeye çalıştığımız şiir, tabiidir. Şiire vezinli, kafiyele söz demek, sun'i olur. Bu konuda tabiilik, sun'ilikten önce gelir. Çünkü insanın hiç beğenmeyeceği bir söz manzum olabilir. Aksine, pek beğenebileceği bir söz de mensur bulunabilir. Ötekine şiir demeğe, berikine dememeğe neden mecbur olsun? Bu, zevke ait bir keyfiyettir. Hangi sözü [şiir](#) olarak telakki

ediyorsa, bu adı ona verir. Kendisince hiçbir meziyeti olmayan sözlere, sadece manzum olduđu halde Ŗiirden saymamakla beraber edebiyat bile dememek elindedir.

Burada dikkat edilecek olan nokta Ŗudur ki, belagatle pek münasebeti olmayanlar, mesela bir beyiti görür görmez "Bu Ŗiir değil, edebiyattan bile değil". Demekte tedbirli olmalıdırlar. Çünkü o beyit Ŗayet gerçekten Ŗiir ise, bu iddia utanmayı gerektirir. Her halde, gerçek fikir üzerine hüküm vermeğe alıŖmalıdır.

Bu ifadelerden maksadımız, "Bundan böyle Ŗiir kelimesini vezinli kafiyele söz manasında kullanmayalım". Demek değildir. Tabii Ŗiirin neden ibaret olması gerekeceğine dair haddimizce bir fikir vermeğe alıŖmaktır. Ŗiir dediğimiz vakit; yerine göre tabii manasını, yerine göre rfteki manasını kastetmekte hrz.

[Muallim Naci](#)

KAYNAK :http://www.edebiyatogretmeni.net/muallim_naci_siir.htm